

Staking EANDIS (24.10.08)

Sinds enkele dagen staakt het personeel van EANDIS. Wat is EANDIS en waarom wordt er gestaakt? Om er het fijne van te weten bezochten wij het piket aan de hoofdzetel van dit bedrijf en spraken er met vakbondsmilitanten.

Op de hoofdzetel van EANDIS in Melle zijn sinds enkele dagen, enkel de kaderleden aan het werk. Aan de poort ontmoetten wij een vastberaden piket. Wij spraken er achtereenvolgens met Chris Adriaens (Gewestelijk Secretaris Mechelen van de Sector Gazelco van ACOD) en Etienne Vandeveldde ACV delegatie werkzaam in Melle.

Mr. Adriaens: omdat wij veronderstellen dat niet voor iedereen duidelijk is: wat is EANDIS?

EANDIS is de distributie en netbeheerder voor gas en elektriciteit in Vlaanderen. Het is een afsplitsing van Electrabel. Ingevolge de liberalisering heb je nu een onderverdeling in 3 soorten firma's: 1) producenten (vb Electrabel, NUON enz.); 2) firma's die elektriciteit en gas over "grote" afstanden vervoeren (vb. Elia voor elektriciteit tot aan de hoogspanningskabinen en Fluxys voor gas tot aan de drukstations) en 3) firma's die elektriciteit (laagspanning) en gas vervoeren tot de eindverbruiker en meters aansluiten, met de bijbehorende dienstverlening (voor Vlaanderen EANDIS, voor Brussel BNO en voor Wallonië Natwal).

Waarom staken jullie?

Samengevat gaat het om koopkracht, protest tegen discriminatie en tegen het evaluatiesysteem. Laat mij beginnen met de discriminatie. In 2002 werd ondanks het protest van ACOD een regeling ingevoerd waarbij nieuwe personeelsleden 30 – 40 % minder verdienen dan diegene die overkwamen van Electrabel. Ondertussen vallen ongeveer 1600 van de 3700 personeelsleden onder deze regeling. Het ACV en de Liberale Vakbond tekenden toen wel het onderhandelingsprotocol, omdat zij het argument van de Directie geloofden, dat dit tot bijkomende tewerkstelling zou leiden. Ondertussen zijn de collega's van de andere vakbonden ook tot de conclusie gekomen dat dit loze beloften waren.

Naast het opheffen van deze discriminatie eisen wij een algemene loonsverhoging van minimum 4%, naar analogie met Electrabel, want zoals alle werknemers lijden wij onder de stijgende kosten van levensonderhoud, brandstof enz. Het steekt ook dat het management team zichzelf wel een opslag van 28% toegekend heeft.

Tenslotte ligt het evaluatiesysteem zeer zwaar op de maag. De criteria van deze evaluatie zijn gedragcompetentie, oog voor de beurswaarde van het bedrijf en productiviteit. Kortom: een recept voor willekeur. Je kunt wel in beroep gaan tegen de evaluatie bij de baas van je eigen baas, maar als personeelslid krijg je te weinig informatie opdat dit zou kunnen werken. Dit is des te erger omdat 3 negatieve evaluaties aanleiding geven tot ontslag. Indien er al een evaluatie moet gebeuren, dan moet dit enkel gebeuren op de manier waarop je eigen job uitoefent.

Hoe wordt de staking opgevolgd?

De staking is praktisch algemeen. Ik ben ook zeer blij dat wij hier nu in Gemeenschappelijk Front aan de poort staan.

Wat is de impact van de staking?

De klanten zullen niet zo snel iets van de staking voelen. Maar wij weten dat de directie wel zeer

bekommerd is om haar imago. Door onze actie worden de leden van de Raad van Bestuur (politici die zetelen namens Intercommunales), die zeer slecht geïnformeerd zijn, zich bewust dat er problemen zijn.

Daarna praatten wij met Etienne Vandevelde, een doorwintert ACV delegee

Hoe ziet u de actie?

Het ACV wil steeds overleg en onderhandeling alle kansen geven. In 2002 hebben wij de verschillende regeling voor de nieuwe personeelsleden aanvaard omdat er een gevaar bestond voor uitbesteding van de onze activiteiten. ACOD zag het anders, maar nu trekken wij aan één zeel. Ik heb dan ook weinig toe te voegen aan hetgeen Chris Adriaens vertelde over ons eisenprogramma, maar ik zou toch enkele zaken willen benadrukken.

Zoals?

De meeste militanten die hier staan vallen nog onder het oude statuut, terwijl de staking veel meer in het belang is van de jongeren die onder het nieuwe discriminatoire statuut werken. De solidariteit is dus voor de hier aanwezige syndicalisten een zeer belangrijke drijfveer.

Bravo met uw solidariteit, maar zijn de jongeren dan minder gemotiveerd tot syndicale actie?

Dat is wel enigszins het geval en ik kan er wel begrip voor opbrengen. Want hun positie is veel meer kwetsbaar dan voor deze die nog onder het oude statuut vallen. Zij komen binnen met een tijdelijk contract van een jaar, dat bij gunstige evaluatie met een jaar verlengd worden. Later zijn zij nog afhankelijk van het evaluatie systeem dat Chris uitgelegd heeft (dit systeem is op het oude statuut niet van toepassing). De directie speelt deze kwetsbaarheid in de huidige staking op een cynische wijze uit, door deze mensen thuis op te bellen om ze aan te manen om toch te komen werken in kleine buitenposten, er bij zeggend: denk er aan dat wat je nu doet zal meetellen bij de evaluatie.

Daarnaast speelt er misschien een ander aspect mee. Ik behoor tot de generatie arbeiders waarvan de ouders hard hebben moeten knokken voor hun boterham en hun sociale rechten. Wij hebben de solidariteit en het belang van de vakbond van huis uit meegekregen. Veel jongeren zien de welvaart en sociale bescherming als iets vanzelfsprekend. Ik hoop dat zij tijdig wakker worden, want anders riskeert het een zeer pijnlijk ontwaken te worden. Het belang van solidariteit, ook internationaal, kan niet genoeg onderstreept worden.

Wij danken u voor dit gesprek, en wensen u en alle werknemers van EANDIS alle succes met jullie actie.

Hieronder enkele foto's van het piket aan de hoofdzetel van EANDIS in Melle.

